

Beste heren Postema, Beckers en Vossen, beste leerkrachten of anderszins betrokken bij het Porta Mosana College, beste ouders én beste leerlingen,

Op 17 april jl. belandde op de digitale deurmat van ons als ouders een bericht. Het stroomde onze woning binnen, vulde de lucht en benam onze adem. Net zoals in Groningen voelde de een 'n lichte trilling, beefde bij de ander het meubilair en het porselein in de kast, en leidde bij nog een ander de schok tot haarscheuren in de muren. Zelfs binnen een woonkamer leidde het nieuws soms tot het schuren van meningen en onrust binnen het gezin. Te gek voor woorden. Maar wat ons allen bindt, zijn de grote vraagtekens die we zetten bij het behoud van de kwaliteit van het voortgezet onderwijs.

Uw woorden ons te willen informeren waren zacht als wol, maar het bericht over de aanwijzing van ongeveer 125 collega's van LVO Maastricht als verplaatsingskandidaat leek als een boodschap komend van een wolf in schaapskleren, onduidelijk als dit bericht was en nog steeds is. Niet alleen wij als ouders maar ook leerlingen werden onaangenaam verrast. Weliswaar in opmaat zijnde naar volwassenheid maar nog steeds onder onze verantwoordelijkheid vallend gingen zij over tot actie. En daarin wilden wij als ouders hen niet alleen laten staan, temeer we hun zorgen delen.

Dat het bericht onderwerp van gesprek zou zijn bij uw collega's, de leerkrachten van onze kinderen, is ons duidelijk. Dankzij de timing van de berichtgeving echter hoopte de veroorzaakte onrust en bezorgdheid zich als gas onder de aarde op bij vele ouders en bij leerlingen tijdens hun welverdiende vakantie of – niet te vergeten - hun voorbereidingstijd op de eindexamens. U gaf aan meer informatie te willen geven, maar de inhaalslag in één keer en de wijze waarop roept bij ons juist veel vragen op.

Onze zorg over de kwaliteit van het onderwijs reikt niet alleen tot onze kinderen maar ook tot die kinderen, die voor een schoolkeuze nu en in de toekomst staan. In een land waarin het kennisniveau zeer hoog is maar omlaag dreigt te gaan, in een provincie waarin het van belang is kenniseconomie op te bouwen, en in een stad midden in de Euregio waarin kwalitatief hoog onderwijs uitvloeit naar omliggende gemeenten of landen kan voorkomen, willen we geen schokken voelen maar bouwen aan een gedegen en toekomstbestendige fundering... samen met u!

Voor u zitten leerlingen, die hoogopgeleid worden tot gedegen pragmatici, wetenschappers, onderzoekers. En dat ze dat kunnen, hebben ze van geen vreemden... We hebben samen onze zorgen gedeeld, geïnventariseerd, gerubriceerd, en stukken opgezocht, gelezen, gescreend, om daarna de vele vragen te prioriteren en aan u te kunnen voorleggen. Dat bevolkingskrimp een daling van leerlingenaantallen en daarmee van leerkrachtaantallen tot gevolg heeft, daarvoor sluiten we onze ogen niet. Wanneer je gas onttrekt aan de bodem, zakt de grond. Maar deze constructiekeuze?

Veroorzaakt een zodanig forse personele verplaatsing daadwerkelijk geen achteruitgang van de kwaliteit van het onderwijs? Leidt een dergelijke ingreep niet tot een zodanige wijziging van de cultuur op een school, juist op grond waarvan leerlingen en ouders bewust voor die school hebben gekozen? Heeft de ontstane onrust en het vertrek van docenten die in staat zijn onderwijsvernieuwing tot stand te brengen en Maastrichtse scholen weer attractief te maken niet juist leegloop tot gevolg? Laat u werkelijk leerkrachten van hot naar haar pendelen met als gevolg verlies van concentratie en de mogelijkheid te bouwen aan een goede band met de leerlingen? Betreurt u het niet dat goede leerkrachten, in wie is geïnvesteerd, gedemotiveerd zullen vertrekken naar buiten de regio?

In onze optiek veroorzaakt de forse verplaatsing van leerkrachten net als bij het schuiven van de platen in de aardkorst een ware aardbeving, zeker bij het Porta Mosana College. Onverklaarbaar en onacceptabel is het om een school, die vaak in de top vijf van alle VO-scholen in Nederland staat, hard gewerkt heeft aan professionalisering en innovatie en bovenal telkens heeft gezorgd voor een sluitende begroting, nu het kind van de rekening wordt en opdraait voor de algehele financiële malaise in het Maastrichtse onderwijs. Het Rijksmuseum wordt toch ook niet gedwongen de Nachtwacht van Rembrandt of zelfs de aardbeving van Jan Luyken permanent uit te lenen aan een

ander museum om daar de bezoekersaantallen en financiën op te krikken in ruil voor een stuk van een genre, dat niet past in de collectie van het Rijks?

Met 45 verplaatsingskandidaten wordt Porta onevenredig hard en in een aantal secties zeer getroffen en de vraag rijst of het succes van Porta - onder meer door het geven van TTO waaraan de ouders fors financieel bijdragen - niet een wegingsfactor in de toekenning van de verplaatsingsaantallen had moeten zijn i.p.v. hantering van het Last In - First Out principe. Bovendien rijzen de vragen of dit LIFO-principe wel geldt voor verplaatsingen en of LVO zich kan beroepen op afspraken met de vakbonden en medezeggenschapsraden, omdat het zeer de vraag is of de vakbonden deze consequenties zouden willen verantwoorden en de MR van Porta - voor zover ons bekend - nog niet heeft ingestemd met de verplaatsing.

Centrale vraag is dan ook of de maatregel die de grond bij ons deed schudden toch - ondanks een bericht in de media – kan worden teruggedraaid. Want waar wij samen met u voor willen gaan is een gedegen en breed gedragen plan voor kwalitatief hoogwaardig voortgezet onderwijs in Maastricht met een strategische personeelsplanning met een evenwichtige verdeling van leeftijdscategorieën en daarmee een gezonde, elkaar inspirerende en toekomstbestendige mix van jonge en oude(re) gedegen, gekwalificeerde en gecertificeerde leerkrachten, voor alle secties in de onder- en bovenbouw.

Er zijn alternatieven; onderzoek ze!

Er is een financiële buffer; overhaast niets!

Schep geen groter probleem; verhelp het bestaande!

En kom niet aan het goede; verbeter dat wat minder goed gaat!

Dit alles gezegd hebbende komen we graag tot een constructief, open en transparant gesprek om antwoord op onze vragen te krijgen en uw reactie te vernemen. Het zal u duidelijk zijn: zoals bij een aardbeving in de aardkorst heeft uw onverwachte bericht plotseling veel energie doen vrijkomen, bij ons maar zeker ook bij de leerlingen. En omdat het om hen draait, willen we hen nu graag het podium bieden om u een petitie aan te reiken. Stel hen niet teleur!

Liliane Geraerds,

namens de Bezorgde Ouders Porta